

מ"ת (פתח תקווה) 64944-07-24 - אלירן בן הרוש נ' מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"ת 64944-07-24 מדינת ישראל נ' בן הרוש
תיק חיצוני: 303776/2024

לפני כבוד השופט מורן אדרי טרבלסי

מבקש אלירן בן הרוש
נגד

משיבה מדינת ישראל

החלטה

1. בפניי בקשה לפסיקת פיצויים על פי סעיף 38 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן: "**החוק**" וגם "**חוק המעצרים**") בגין טענת המבקש למעצר שווא. הבקשה הוגשה על ידי המבקש במסגרת הליך המ"ת וכנלווית אליו.

2. המבקש היה עצור בתנאים, כאשר תנאיו היו **מעצר בית מלא ב"בית נועם"** בהוסטל בפתח תקווה **הכולל לינה** ויציאה למספר שעות במהלך היום, לעבודה במסעדה בתל אביב בפיקוח אמו. על פי החלטת בית המשפט המחוזי, המבקש היה אמור לנוע בין שתי הכתובות בתחבורה ציבורית כאשר עד לתחנת האוטובוס וממנה, עליו היה להיות מלווה על ידי אמו בתל אביב ועל ידי נציג מ"בית נועם" בפתח תקווה.

3. דא עקא, ביום 19/12/24 "בית נועם" הודיעו לבית המשפט באמצעות שירות המבחן, כי אינם יכולים לקיים את החלטת בית המשפט המחוזי וללוות את המבקש לתחנת האוטובוס וממנה. בנוסף, הודיעו כי המבקש לא הגיע ל"בית נועם" שעה ש"הוציא" ימי מחלה ונמצא בבית אמו בתל אביב. לפיכך, עתרו לשינוי התנאים כך שהמבקש יוכל להגיע אליהם ללא לליווי.

4. ביום 20/12/24 נעצר המבקש על ידי משטרת ישראל בהוראת המשיבה, בבית אביו בהדר יוסף בתל אביב כשהוא בפיקוח בת זוגו של האב, שאושרה כמפקחת, נחקר בתחנת המשטרה בגין הפרת הוראה חוקית ושחרר על ידי שופט בהליך הימים אך ביום 21/12/24.

5. במסגרת הדיון שהתקיים ביום 2.1.25 בפניי, בבקשת הפיצויים, טען ב"כ המבקש כי "בית נועם" הוא זה שהפר את החלטת בית המשפט, עת לא הסכים ללוות את המבקש לתחנת האוטובוס

וחזרה ממנו ולא המבקש שפעל על פי החלטת בית המשפט. זאת, שעה שהודיע לבית נועם אודות החלטת בית המשפט ולבא כוחו אודות סירוב "בית נועם" לעמוד בהחלטת בית המשפט. ב"כ המבקש טען כי המבקש לא הפר את הוראות בית המשפט ושהה יחד עם המפקחת שאושרה זה מכבר על ידי בית המשפט. לדידו, לא הייתה כל סיבה לעצור את המבקש. ב"כ המבקש עותר לקבלת פיצויים נוכח העובדה שהגיעו שבעה שוטרים בחצות ביום שישי לבית הוריו, כאשר המבקש הינו שומר שבת, פגעו בחירותו ורמסו את זכויותיו ברגל גסה, כבלו אותו באזיקים ועל אף שהוא בעצמו שלח את הפרוטוקול לתחנה, השוטרים לא שעו לבקשותיו ואף הפנו אותו להארכת מעצר בבית משפט.

6. ב"כ המשיבה, התנגדה לפיצוי המבקש, תוך שטענה כי אין מדובר במעצר שווא. המשיב הפר את הוראות בית המשפט. לדידה, בהחלטת בית המשפט נקבע ברחל ביתך הקטנה כי באם יפלט המשיב מבית נועם, יעצר המשיב ויובא בפני שופט בתוך 24 שעות וכך אכן נעשה. עוד טענה, כי המשיב עשה דין לעצמו ושהה בכתובת אביו בהדר יוסף ולא בכתובת אמו בתל אביב. כתובת, שלא אושרה מעולם על ידי בית המשפט. התנהלות זו מוכיחה כי אין לתת אמון במשיב וכי הוא הפר את הוראות בית המשפט.

דין והכרעה:

7. לאחר ששקלתי טיעוני הצדדים, הוראות הדין ופסיקה רלוונטית, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לפסיקת פיצויים, להידחות.

רקע:

8. כנגד המבקש הוגש כתב אישום, המייחס לו שני אישומים של עבירות איומים.

9. על פי עובדות כתב האישום, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו המבקש והמתלוננת בני זוג נשואים ולהם 4 ילדים קטינים. כשבוע וחצי עובר ליום 21.7.24 עזבה המתלוננת את הדירה ועברה להתגורר בבית הוריה באלעד. בתאריך 21.7.24 באמצע הלילה, שלח המשיב הודעות וואטאפ למתלוננת בהן איים עליה ועל אחותה וזאת כשברקע הדברים סכסוך שהיה בין המבקש ומשפחתו לבין המתלוננת, עת הגיעו לבית הוריה של המתלוננת. בתאריך קודם למועד זה, בהזדמנות נוספת בה עזבה המתלוננת את הבית, התקשר המבקש למתלוננת וכשהאחרונה סירבה לשוחח עימה, איים עליה באומרו, בין היתר "סכין בלב אני אתן לך".

10. עברו הפלילי של המשיב כולל הרשעה מיום 24.5.23 בגין פגיעה בפרטיות, איומים, הפרת הוראה חוקית ותקיפה סתם, כנגד אותה מתלוננת, בגין עבירה מיום 30.9.22. בגין הרשעה זו הוטל על המשיב מאסר על תנאי, שהינו בר הפעלה בתיק זה, שלא יעבור על כל עבירת אלימות וכן מאסר על תנאי נוסף שלא יעבור על עבירה של הפרת צו שיפוטי או פגיעה בפרטיות. כמו כן, חתם המשיב

על צו התחייבות להימנע מעבירה על סך 2,000 ₪ למשך 3 שנים.

השתלשלות העניינים:

11. על מנת לדון בבקשה, אפרוס תחילה את השתלשלות העניינים, מראשיתם:

א. ביום 25/4/24 הוגש כנגד המשיב כתב אשיוס יחד עם בקשה למעצר עד תום ההליכים.

ב. ביום 16.9.24, לאחר קבלת שני תסקירים בעניינו של המבקש, הוריתי על מעצרו באיזוק אלקטרוני בכתובת: הדף היומי 1 דירה 2 תל אביב, בפיקוח דודתו, הגב' בראל אסתר ובביתה. כן אישרתי את אחותו, הגב' פרץ מירב וחברה של אמו, הגב' גיאת לונה כמפקחות נוספות. זאת, נוכח העובדה שמדובר בעבירת האיומים שאינה ברף הגבוה; התרשמות שירות המבחן מהמפקחות המוצעות, התרשמותי באופן בלתי אמצעי מהמפקחות המוצעות; העובדה כי המעצר בפעם הראשונה בחייו היווה גורם מרתיע, וכן העובדה כי המשיב והמתלוננת עתידים להתגרש, ולכן המסוכנות הקונקרטית לגביה פחתה באופן משמעותי, ומה גם שמקום מעצר הבית היה מרוחק. על החלטה זו ניתן עיכוב ביצוע לבקשת המדינה, אך לא הוגש ערר.

ג. ביום 1.10.24 הוספה מפקחת נוספת, הגב' אושרה כהן, בת זוגו של אב המבקש וזאת בכפוף לחתימתה על ערבות צד ג' על סך 10,000 ₪.

ד. ביום 15.10.24 הוגשה בקשה דחופה לעיון חוזר, בה התבקש כי המבקש ישהה בתנאי "מעצר אדם" בלבד על מנת שיוכל לצאת לעבוד במסעדה המצויה בתל אביב, בעוד שהמתלוננת מתגוררת בעיר אלעד.

ה. ביום 4.11.24 התקיים דיון, במסגרתו אישרתי למשיב לצאת לעבודה 3 פעמים בשבוע במסעדה בבעלות אמו, בתל אביב וזאת נוכח איחור בהגשת תסקיר שירות המבחן.

ו. ביום 19.11.24 התקיים דיון נוסף, אליו התקבל תסקיר שירות מבחן. שירות המבחן התרשם מהמסוכנות של המשיב, לא המליץ לשנות את תנאיו, אך המליץ להפנות את המשיב למרכז הטיפול "בית נועם" על מנת לבחון התאמתו לטיפול. לפיכך, הוריתי על הותרת התנאים בעינם. בדיון זה נמסר לי על ידי ב"כ המבקש כי המבקש לא יכול לשהות בכתובת מעצר הבית בו שוהה אצל דודתו והתבקשה העברתו לבית אביו, יחד עם בת זוגו שאושרה כמפקחת, בקהילת לודג' 21 בהדר יוסף תל אביב. בהחלטה זו שללתי את האב כמפקח אך הוריתי ליחידה לפיקוח אלקטרוני להגיש חוות דעת אודות כתובת זו. ניתן עיכוב ביצוע לבקשת המדינה, אך לא הוגש ערר.

ז. בתאריך 21.11.24 התקבל מכתב מאת היחידה לפיקוח אלקטרוני, ממנו עולה כי חרף קביעת פגישה בבית המפקחת בכתובת הנדרשת, לא היה אדם בבית ולכן לא בוצעה בדיקה בכתובת זו.

ח. ביום 9.12.24 התקיים דיון אליו התקבל תסקיר שירות מבחן שהמליץ להסיר את הפיקוח האלקטרוני על מנת לאפשר למשיב לקבל טיפול אינטנסיבי בבית נועם במסגרת ההוסטל, זאת תוך שילוב המשיב בעבודה במסעדה בתל אביב. נוכח המלצת שירות המבחן והעובדה כי המשיב היה במעצר בפיקוח אלקטרוני כ-4 חודשים, במהלכם לא נרשמה לחובתו כל הפרה ולאחר התלבטות, הוריתי כי המשיב יועבר למעצר בית ב"בית נועם" חרף הקשיים שעלו מהתסקיר אודות הפרוגנוזה להצלחת הטיפול. יובהר כי בהחלטה זו אף התייחסתי לעובדה כי יכול והחלטתי הייתה אחרת באם המשיב היה מצוי במעצר של ממש. בין שחרור המשיב לטיפול בבית נועם לבין החזרתו של המשיב לכלא נוכח העובדה שלא יכול להישאר במעצר בית בבית המפקחת, העדפתי את שילובו של המשיב בטיפול ב"בית נועם".

ט. על החלטה זו הוגש ערר. ביום 12.12.24 התקיים דיון, בו בית המשפט המחוזי (כב' השופטת איילה אורן) הותיר את החלטתי על כנה. יחד עם זאת, מצאה כב' השופטת אורן להכביד את תנאי הפיקוח על המשיב ושהייתו בהוסטל. כך קבעה בסעיף 4 - "המשיב יוכל לצאת מבית נועם לעבודה במסעדה של אמו בתל אביב... והוא ילווה על ידי מי מהגורמים האפשריים בבית נועם לתחנת האוטובוס, יגיע בדרך הקצרה אל תחנת האוטובוס הקרובה למסעדה, ויהיה בפיקוח צמוד של אמו מתחנת האוטובוס, במהלך שעות העבודה, וחזרה אל תחנת האוטובוס בסוף היום. בתום יום העבודה יאסף המשיב מתחנת האוטובוס על ידי נציג מבית נועם". בסעיף 5 נקבע - "לא יעמוד המשיב בתנאי בית נועם, ויפלט ממנו, יודיע על כך בית נועם מידית לשירות המבחן ולבית המשפט, והמשיב יעצר ויובא בפני שופט בתוך 24 שעות".

י. ביום 18.12.24 הוגשה בקשה דחופה לעיון חוזר, בה הודיע ב"כ המשיב כי אין מפקח שיוכל ללוות את המבקש מתחנת האוטובוס בפתח תקווה לבית נועם. לפיכך עתר להורות, כי המשיב יוכל לנוע ללא ליווי מתחנת האוטובוס בפתח תקווה לבית נועם.

יא. ביום 19.12.24 התקיים דיון בפניי, בו קבעתי כי בית נועם יקיימו את החלטת בית המשפט המחוזי ויאספו את המשיב מתחנת האוטובוס וכן ילוו אותו אליה. עוד הוספתי כי "באם ישנו קושי של בית נועם לקיים החלטה זו, בית נועם יודיעו לבית המשפט עד ליום 22.12.24 בשעה 14:00 את הקושי האמור וייקבע דיון, אחרת יש לקיים ההחלטה".

יב. באותו היום, יום חמישי, 19.12.24 בשעה 21:43, הוגש לתיק בית המשפט עדכון שירות המבחן בו נכתב כי "מנהלת מסגרת בית נועם הודיעו כי אינם ערוכים ללוות מטופלים לאוטובוס או לכל פעילות מחוץ לגבולות המרכז. לצורך זה לכל מטופל ממונה מפקח מגבה. לפיכך, שוחחו עם אמו של המשיב על מנת נכונותה לפקח וללוות את אלירן. האם

מסרה כי מוכנה לפקח עליו כמפקחת מלווה, אך תתקשה ללוותו מדי יום לעבודה בפתח תקווה". עוד הוסף על ידם כי "עודכנו על ידי גורמי הטיפול בבית נועם כי לאחר הדין שהתקיים בבית משפט בתאריך 19.12.24, אלירן הוציא ימי מחלה, כך ששווה כעת בכתובת בית האם בתל אביב ובפיקוח". לפיכך, המליצו לשנות את תנאי שחרורו של המשיב, כך שיוכל להגיע מתחנת האוטובוס בפתח תקווה לבית נועם ללא ליווי וכן המליצו לאשר את האם כמפקחת מגבה לצורך יציאותיו מהטיפול לצרכים רפואיים, משפטיים, או במקרים של השהייה או הפסקת טיפול, אז ישהה בבית האם ובפיקוח עד להסדרת תנאי השחרור. ב"כ המשיב הצטרף לבקשה באותו היום.

יג. ביום 20.12.24 בסביבות חצות, על פי הנטען על ידי ב"כ המשיב, נעצר המשיב על ידי משטרת ישראל בבית אביו בהדר יוסף, כאשר הוא נמצא בביתו יחד עם אשת אביו, אשר אושרה על ידי בית המשפט כמפקחת. ביום 21.12.24 הובא המשיב לבית המשפט בראשון לציון לשופט מעצר הימים והתבקשה הארכת מעצרו ב-4 ימים בגין עבירה של הפרת הוראה חוקית. בית המשפט הורה על שחרורו למעצר בית בכתובתו של אביו, בפיקוח אשתו של אביו, הגב' אושרה כהן, וזאת עד ליום 23.12.24.

יד. ביום 22.12.24 לאחר שהתבקשה תגובת המדינה, הסכימה המשיבה לפנים משורת הדין כי דרכו של המשיב מבית נועם לאוטובוס ובסוף היום חזרה תהיה ללא פיקוח וככל שהמשיב לא יגיע חזרה, ידווחו על כך האם או בית נועם. באותו היום ניתנה החלטה כמבוקש.

טו. ביום 23.12.24 הוגשה הבקשה נשוא החלטה זו, לתשלום פיצויים על ידי ב"כ המשיב, במסגרתה עתר המשיב לתשלום פיצוי בסך 10,000 ₪ סגין מעצר שווא בתאריך 20-21.12.24.

המסגרת הנורמטיבית:

12. סעיף 38 (א) לחוק המעצרים מסדיר את זכותו של חשוד לפיצוי בשל מעצר שלא היה לו יסוד, וקובע כך: "נעצר אדם ושחרר בלא שהוגש נגדו כתב אישום, ומצא בית המשפט שלא היה יסוד למעצר, או שראה נסיבות אחרות המצדיקות פיצוי האדם, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לו פיצוי על מעצרו והוצאות הגנתו בסכום שיקבע בית המשפט".

13. לשון הסעיף מלמדת כי הוא מונה שתי "עילות תביעה" עצמאיות לפסיקת פיצוי בשל מעצר. **שלא היה יסוד למעצר** או **שראה נסיבות אחרות המצדיקות פיצוי אדם**.

מן הכלל אל הפרט:

14. בעניינינו, לא מתקיימת אף אחת מהעילות ואסביר את קביעתי.

15. המשיב עשה דין לעצמו, עת החליט ביום 19/12/24, לא להגיע למקום מעצר הבית שנקבע לו על ידי בית המשפט השלום והמחוזי, הלו הוא "בית נועם". משלא נקבעה כל חלופה מגבה בהחלטות בית המשפט (השלום והמחוזי) הרי **שבית נועם הוא ביתו**. הוא ואין בלתו. **גם בעת מחלה**. המשיב לא טען כי הגיע לבית נועם והם אלו שסילקו אותו או לא הסכימו לקבלו. גם אם כך היה הדבר, הרי שעל המשיב היה להסגיר עצמו למשטרה וזאת על פי החלטת בית המשפט המחוזי, הקובעת ברחל ביתך הקטנה, כי באם יפלט המשיב מבית נועם, יעצר ויובא בפני שופט.

16. קביעה זו אודות מעצר המשיב באם יפלט מבית נועם, נקבעה **נוכח היעדר חלופה מגובה**, שאחרת, בית המשפט היה קובע, כי במקרה בו נפלט המבקש מבית נועם יהיה עליו להמצא במקום החלופה המגבה. היעדר החלופה המגבה הינה פועל יוצא של מספר דיונים בו טען המשיב **שאין מקום שיכול לקבלו**. לא דודתו ואף לא אמו שנחקרה על ידי והצהירה כי אין ביכולתה לקבל את בנה לביתה. לפיכך, ובמצב שנוצר ולאחר התלבטות כאמור, החליט בית המשפט לתת אמונו במשיב ולאפשר לו להתחיל טיפול בבית נועם, חלף מעצרו.

17. לא די בכך, שהמשיב לא הגיע לבית נועם, הוא אף לא נמצא בבית אמו, אצלה עבד במסעדה. הוא נעצר **בבית אביו**, לאחר שבדיון מיום 19/11/24, נשלל האב כמפקח על ידי בית המשפט. אומנם המשיב נמצא בבית האב בהדר יוסף יחד עם מפקחת שאושרה, אך ברי, כי שהייתו בכתובת זו, לא אושרה ועל אף שבית המשפט ביקש חוות דעת היתכנות לגביה נוכח הצהרת ב"כ המשיב כי האב ישהה יחד עם מפקח נוסף עם המשיב בכתובת זו, זו לא הוגשה נוכח אי התייצבות של האב לפגישה שתואמה עימו על ידי יחידת הפיקוח.

18. התנהלות זו של המשיב, שעשה דין לעצמו, ובשעת מחלה (שאף לא הוכחה לי) החליט לא להגיע לבית נועם על דעת עצמו, או לחלופין לא הסגיר עצמו למשטרה על פי החלטת בית המשפט המחוזי אודות מעצר המשיב באם יפלט מבית נועם, מלמדת כי למשטרה היה יסוד למעצרו ואין נסיבות המצדיקות לפצותו.

19. נוכח כל האמור, הבקשה לפיצויים נדחית.

20. דיון בעניין בקשת שירות המבחן לאשר את אמו כחלופה מגבה כעת, נקבע ליום 8/1/25 בשעה 09:00. לדיון תתיצב אמו של המשיב והמשיב בעצמו.

ניתנה היום, ז' טבת תשפ"ה, 07 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.